

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1908.

Część: (M 157.—159.) 157. Obwieszczenie, dotyczące zmiany postanowień § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., na parową kolej żelazną z Solnogrodu do austriacko-barwarskiej granicy państweowej w kierunku ku Berchtesgaden. — 158. Obwieszczenie, dotyczące nadania koncesji na małą wązkotorową kolej elektryczną na obszarze miasta Gorycy. — 159. Obwieszczenie, dotyczące prelaminarza kwot, wydać się mających w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884.).

157.

Obwieszczenie Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 19. lipca 1908.,

dotyczące zmiany postanowień § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., Dz. u. p. Nr. 70., na parową kolej żelazną z Solnogrodu do austriacko-bawarskiej granicy państweowej w kierunku ku Berchtesgaden.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się ze względu na umowę, zawartą pod dniem 4. maja 1906 pomiędzy c. k. Rządem a Solnogrodzką spółką kolejową i tramwayową, postanowienia § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., Dz. u. p. Nr. 70., na parową kolej żelazną z Solnogrodu do austriacko-bawarskiej granicy państweowej w kierunku ku Berchtesgaden, który to dokument według § 6. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. października 1892., Dz. u. p. Nr. 192., na kolej lokalną (tramway parowy) z Solnogrodu do Parsch a według § 7. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. kwietnia 1895., Dz. u. p. Nr. 68., na kolej lokalną z Solnogrodu do Lamperchtshausen, także do obu ostatnio wymienionych linii kolejowych ma znaleźć zastosowanie.

W miejsce powołanych postanowień, dotyczących rządowego wykupna wymienionych linii kolejowych Solnogrodzkiej spółki kolejowej i tramwayowej, wstępują następujące zarządzenia:

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanych linii kolejowych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat pięciu przed chwilą wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat trzech.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 2. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat trzech uiścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 2. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czys-

tych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionym przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, albo nie co do wszystkich linii kolejowych, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciennych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesjonariuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3. obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki zaciągniętej za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych wraz z tą ratą ryczałtową, która jest potrzebną na oprocentowanie po pięć od sta kapitału akcyjnego, przez rząd dotychczas zatwierzonego a w czasie wykupna według planu losowania jeszcze nie umorzonego, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta każdego dalszego, za zezwoleniem rządu wydanego a w czasie wykupna według planu losowania jeszcze nie umorzonego kapitału akcyjnego i na umorzenie według planu oznaczonej reszty kapitału w ciągu pozostałoego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesjonariuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zatrzyma sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesjonowane linie kolejowe, w kwocie, według zatwierzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejąć w każdym czasie

w miejsce koncesjonariusza do zapłaty z własnych funduszów, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciennego.

7. Państwo zatrzyma sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesjonariuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej renty wykupna, przypadającej według ustępów 1. do 4., po stracienniu, jak się to samo przez siebie rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach, względnie (ustęp 5.) co najmniej zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej wypłat potrzebnych na ustalone w ustępie 5. oprocentowanie i umorzenie według planu kapitału akcyjnego, w tym czasie według planu losowania jeszcze nie umorzonego, powiększonej o resztującą kapitał pożyczki, zaciągniętej za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych.

W razie wykupienia po myśli ustępu 5., ma co do kapitału akcyjnego, dopiero w przyszłości przyrósć mającego, służyć za podstawę przy zdyskontowaniu stopa odsetkowa czteroprocentowa.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji dłużu państwa. Obligacje dłużu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przeciecie z porównania kursów pieniężnych obligacji dłużu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędowicie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolej i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, własność i używanie koncesjonowanych linii kolejowych ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesjonariusza będące kolejami podjazdowymi, i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładu

wego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyjusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyjusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe oznaczone w deklaracji.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek

państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadając sama za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyżej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo za hipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Koncesyjusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od nich potrzebował.

Derschatta wr.

158.

Obwieszczenie Ministerstwa kolej żelaznych z dnia 19. lipca 1908., dotyczące nadania koncesji na małą wązkotorową kolej elektryczną na obszarze miasta Gorycyi.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z. r. 1895., jakież ustawy z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., nadało c. k. Ministerstwo kolej żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. Ministerstwem wojny reprezentacyi gminnej miasta Gorycyi koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu następujących elektrycznie w ruchu utrzymywanych wązkotorowych linii kolejowych, a to:

1. od placu przed stacją kolej południowej Gorycy przez Corso Franciszka Józefa i Corso Józefa Verdi'ego, przez Via Scuole, Piazza Grande, Via del Arcivescovado, Via Carducci, Piazza Corno, Piazza Catterini i przez Via Salcano do placu przed dworcem c. k. kolej państwowych Goryeya;

2. od Teatru przez Via del Teatro, Via del Municipio, Via del Duomo, Piazza del Duomo i Via Rastello do Piazza Grande;

3. od początku linii 1. do dworca kolejowego obok Via Manzano

a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi:

§ 1.

Względem koncesjonowanej kolei przyznaje się koncesyjuszce ulgi skarbowe wyszczególnione w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z. r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyjuszka obowiązaną jest ukończyć budowę wspomnianych na wstępie linii kolejowych najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś kolej oddać na użytk publiczny i utrzymywać je przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmie dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesyjuszka złożyć na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sierocich.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucja ta uznana może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolej koncesjonowanej nadaje się koncesyjuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyjuszce co do wybudowania tych kolej podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za pożyteczną.

§ 4.

O ileby koncesjonowane kolej poprowadzone być miały przez drogi publiczne, nie pozostające w zarządzie gminy miasta Gorycy, koncesyjuszka winna postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw powołane są do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Pod względem budowy kolej koncesyonowanej i ruchu na niej powinna koncesyjuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, d) technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolej żelaznych, jakież do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1., z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., mają zastosowanie do kolej niższego rzędu, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolej żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Nadaje się koncesyjuszce prawo utworzenia — za osobnym zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyjuszki.

Wydawanie obligacji pierwszeństwa jest wykluczone.

Cyfra rzeczywistego, jakież imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolej, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolej jeszcze jakieś nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statuty spółki i formularze wydać się mających akcje podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 7.

Koncesyjuszka obowiązana jest przyznawać na kolei koncesjonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie, tudzież w nadzwyczajnych wypadkach dostarczać środków przewozowych dla transportów wojskowych.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożyć należy z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyjuszka zobowiązana jest przy obiadzaniu posad mieć względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajobwej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad albo z powodu robót około kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś przestrzeni kolei koncesjonowanych, koncesyjuszka ma się poddać bez oporu odnośnym zarządzieniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za stratę poniesioną wskutek czasowego wstrzymywania ruchu.

§ 9.

Urzędnicy państwowi, funkcyonariusze i ludzi jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolej żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesji lub w sprawach skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolej żelaznych dla legitymacji wystawiać będzie.

§ 10.

Koncesyjuszka obowiązaną jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonariuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesyjuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencje, tyczące się zarządu tej kolei i wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolej i jej podwładnymi funkcyonariuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 11.

Koncesyjuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonariuszy na przypadek choroby i na starość i o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolej lokalnych, jeśli dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyjuszkę wkładającej, jak kasa rzeczonego związku.

Zabezpieczenie to w ten sposób uskutecznić należy, by koncesyjuszka względnie wstępujące w jej miejsce przedsiębiorstwo miało obowiązek zgłaszać stałych funkcyonariuszy z dniem ich mianowania, z reszty funkcyonariuszy zaś przynajmniej tych, którzy pełnią służbę kierowników wozów, konduktorów, strażników lub sług stacyjnych, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po upływie trzech lat, w instytucie pensyjnym związku austriackich kolej lokalnych, względnie we własnej kasi emerytalnej.

§ 12.

Koncesyjuszka obowiązana jest dostarczać Ministerstwu kolej żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 13.

Trwanie koncesji wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolej w myśl § 9.. lit. b) ustawy o koncesjach na kolej żelazne, oznacza się na czas aż do dnia 31. grudnia 1966., licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ono po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesję za zgasłą, gdyby określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono — o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na kolej żelazne.

§ 14.

Prawo kaduka na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesjach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesjonowanej kolei.

§ 15.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesyjuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesjonowanej kolei osobom trzecim.

§ 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnic je usunięto.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczone się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w tem obwieszczeniu, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Derschatta wlr.

159.

Obwieszczenie Ministerstw rolnictwa i skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

dotyczące preliminary kwot, wydać się mających w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116.).

Co do preliminary kwot, w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116.) wydać się mających, powzięły obie Izby Rady państwa następującą uchwałę:

„Zatwierdza się preliminary funduszu melioracyjnego na rok 1908. z zapotrzebowaniem w kwocie 6,116.517 K. 64 h. i z pokryciem w kwocie 8.000.000 K., a to:

- a) ustawowej raty dotacyjnej za rok 1908. w kwocie 4,000.000 K.;
- b) przyznano na podstawie § 5 ustawy z dnia 28. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 285., nadzwyczajnego dodatku w kwocie 4,000.000 K.“

Uchwała ta uzyskała Najwyższem postanowieniem z dnia 6. sierpnia 1908. cesarskie zatwierdzenie, co się niniejszem dodatkowo do ustawy skarbowej z dnia 29. czerwca 1908.. Dz. u. p. Nr. 118.. do wiadomości podaje.

Korytowski wlr.

Ebenhoch wlr.